

Marc-Aurèle.

Je le voyais bien fait, adroit à tous les exercices du corps, et environné de sages conseillers qui avaient eu ma confiance, et qui pouvaient modérer sa jeunesse. Il est vrai que son naturel était léger, violent. adonné au plaisir.

Antonin.

Ne connaissais-tu dans Rome aucun homme plus digne de l'empire du monde?

Marc-Aurèle.

J'avoue qu'il y en avait plusieurs; mais je croyais pouvoir préférer mon fils, pourvu qu'il eût de bonnes qualités.

Antonin.

Que signifiait donc ce langage de vetru si heroïque, quand tu écrivais à Faustine que si Avidius

Марко-Аврелій.

Глѣдахъ го че е благообразенъ, искусенъ въ тѣлесны ты упражненія и обиколень отъ мѣдры съвѣтницы, на кои то имахъ довѣренность и можахъ да уцѣломѣдрятъ неговѣ тѣ младость. Истинно е че естественность—та му бѣше легка, буйна и предадена въ похоти.

Антонинъ.

Не познаваше ли въ Римѣ нѣкого челоувѣка по-достоинъ за всемирнѣ тѣ имперіѣ?

Марко-Аврелій.

Исповѣдувамъ че имаше мнозина; нѣ вѣрувахъ че имахъ право да предпочетѣ сына си, доста бѣше само да имаше добродѣтели.

Антонинъ.

Что означаваше убо това добродѣтелно нарѣчїе толкова героическо, кога то ты пишаше на Фавстина че ако А-